

Geschillenkamer

**Beslissing ten gronde 80/2020
van 17 december 2020**

Dossiernummer : DOS-2019-02262

Betreft : Camerabewaking in een carwash

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter en de heren Jelle Stassijns en Frank De Smet, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

- De klager die anoniem wenst te blijven, hierna "de klager":
- Y, hierna "de verweerder"

1. Feiten en procedure

1. Op 16 april 2019 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerder.

Het voorwerp van de klacht betreft het gebruik dat wordt gemaakt van bewakingscamera's geplaatst in de carwash van de verweerder. Deze camerabewaking zou nergens zijn aangeduid door middel van pictogrammen en zou niet zijn vermeld in de privacyverklaring zoals gepubliceerd op de website van de verweerder, zodat de betrokkene niet over informatie beschikt omtrent de uitoefening van zijn rechten dienaangaande. De videobeelden en foto's zouden worden gebruikt als bewijslast ten aanzien van een betrokkene (andere dan de klager), mevrouw Z, teneinde diens ongelijk aan te tonen via Facebook. Zonder toestemming van de betrokkene zouden foto's op de Facebookpagina van de verweerder zijn geplaatst, waarop de kentekenplaten van auto's van klanten zouden te zien geweest zijn, alsook personeelsleden. De klager vermoedt dat het beeldmateriaal zonder enige tijdsbeperking wordt bijgehouden, zonder vermelding dat de betrokkenen worden gefilmd/gefotografeerd en dus zonder het respecteren van de nieuwe camerawetgeving. De bewakingscamera's zouden aanwezig zijn in het volledige bedrijf van de verweerder, zowel in de carwash zelf als op de eerste verdieping waar mensen hun wagen stofzuigen zonder dat daarvan enige aanduiding zou zijn door middel van een pictogram.

2. Op 6 augustus 2019 wordt de klacht ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG, wordt de klager hiervan in kennis gesteld op grond van art. 61 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
3. Op 23 augustus 2019 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 63, 2° en 94, 1° WOG een onderzoek te vragen aan de Inspectiedienst.
4. Op 23 augustus 2019 wordt overeenkomstig art. 96, §1 WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en het proces-verbaal van die beslissing.
5. Op 19 november 2019 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer (art. 91, §1 en §2 WOG).

Het verslag bevat vaststellingen met betrekking tot het voorwerp van de klacht en besluit dat:

1. de verweerder niet heeft voldaan aan de verplichtingen ingevolge artikel 6, §2, al. 5 en artikel 9 van de Camerawet¹
 2. er een ernstige aanwijzing is dat artikel 6, § 2, al. 4 van voormelde wet niet is nageleefd.
6. Het verslag bevat daarnaast vaststellingen die verder gaan dan het voorwerp van de klacht. De Inspectiedienst stelt, in hoofdlijnen, vast dat:
1. de verweerder de verplichtingen ingevolge art. 31 AVG niet heeft nageleefd;
 2. de verweerder de verplichtingen opgelegd door art. 9 van de CAO nr. 682 niet heeft nageleefd;
 3. er een ernstige aanwijzing is dat art. 30 AVG niet is nageleefd.
 4. er ernstige aanwijzingen zijn dat artikel 12.1 AVG niet is nageleefd.
7. Op 16 december 2019 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 95, §1, 1° en art. 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde.

De Geschillenkamer beslist op basis van het verslag van de Inspectiedienst het dossier op te delen in twee afzonderlijke zaken:

1. Ingevolge art. 92, 1° WOG zal de Geschillenkamer een beslissing ten gronde nemen met betrekking tot het voorwerp van de klacht
 2. Ingevolge art. 92, 3° zal de Geschillenkamer een beslissing ten gronde nemen naar aanleiding van de vaststellingen die door de Inspectiedienst werden gedaan buiten de scope van de klacht.
8. Op 16 december 2019 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, §2, alsook van deze in art. 98 WOG. Tevens worden zij op grond van art. 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.

Voor wat betreft de vaststellingen met betrekking tot het voorwerp van de klacht werd de uiterste datum voor ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder vastgelegd op 30 januari 2020, deze voor de conclusie van repliek van de klager op 12 werkdagen na ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder en ten slotte deze voor de conclusie van repliek van de verweerder op 12 werkdagen na ontvangst van de conclusie van repliek van de klager.

¹¹ Wet van 21 maart 2007 *tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's*

² Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 68 van 16 juni 1998 gesloten in de Nationale Arbeidsraad, betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de werknemers ten opzichte van de camerabewaking op de arbeidsplaats.

Voor wat betreft de vaststellingen die verder gaan dan het voorwerp van de klacht werd de uiterste datum voor ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder vastgelegd op dezelfde datum als bepaald voor de finale conclusie van repliek van de verweerder.

9. Op 2 januari 2020 aanvaardt de verweerder elektronisch alle communicatie omtrent de zaak en geeft hij te kennen gebruik te willen maken van de mogelijkheid om te worden gehoord, één en ander overeenkomstig artikel 98 WOG.
10. Op 30 januari 2020 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege de verweerder voor wat betreft de vaststellingen met betrekking tot het voorwerp van de klacht
11. Vermits de klager anoniem wenst te blijven, maakt de Geschillenkamer hem op 31 januari 2020 de conclusie van antwoord over die de verweerder heeft ingediend. Naar aanleiding hiervan heeft de Geschillenkamer evenwel geen conclusie van repliek vanwege de klager ontvangen.
12. Op 24 februari 2020 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van repliek van de verweerder. Deze herneemt voor wat betreft de vaststellingen met betrekking tot het voorwerp van de klacht de middelen en argumentatie die in de conclusie van antwoord werden ontwikkeld. Deze conclusie bevat eveneens de reactie van de verweerder omtrent de vaststellingen die door de Inspectiedienst werden gedaan buiten de scope van de klacht.
13. Op 23 oktober 2020 worden de partijen ervan in kennis gesteld dat de hoorzitting zal plaatsvinden op 9 december 2020.
14. Op 1 december 2020 meldt de klager aan de Geschillenkamer dat hij anoniem wenst deel te nemen aan de hoorzitting. De Geschillenkamer heeft hierop geantwoord dat anonieme deelname aan een hoorzitting niet mogelijk is. De klager heeft daarop gereageerd met de mededeling dat hij zijn anonimiteit niet wenst op te geven en dat hij derhalve niet wenst deel te nemen. Op vraag van de Geschillenkamer tot toelichting van zijn belang met betrekking tot de klacht, antwoordt de klager dat hij geen persoonlijk belang heeft, enkel een publiek belang.
15. Op 9 december 2020 worden de partijen gehoord door de Geschillenkamer.
16. Op 11 december 2020 wordt het proces-verbaal van de hoorzitting aan de verweerder voorgelegd.
17. Op 17 december 2020 ontvangt de Geschillenkamer vanwege de verweerder enkele opmerkingen met betrekking tot het proces-verbaal, dewelke zij beslist mee op te nemen in haar beraad.

2. Motivering

I. Bevoegdheid van de Geschillenkamer

18. De Geschillenkamer stelt dat de klacht betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens zowel van de klanten als van de personeelsleden van de verweerder waarop de AVG van toepassing is.
19. Zoals uitgezet in haar Beslissing 17/2020,³ is de Geschillenkamer een orgaan van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: GBA), opgericht krachtens artikel 4(1) van de WOG, met een zekere autonomie en neemt zij haar beslissingen volledig onafhankelijk. De GBA is in België de autoriteit die verantwoordelijk is voor de controle van de naleving van de AVG in de zin van artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 16 van het Verdrag inzake de werking van de Europese Unie⁴ en artikel 51 van de AVG. Deze controle door de GBA en haar Geschillenkamer is een essentieel element voor de bescherming van personen bij de verwerking van persoonsgegevens, zoals meer bepaald georganiseerd door de AVG.
20. Krachtens de artikels 51.1, 51.2 en 52.1 van de AVG moeten de lidstaten immers een of meerdere onafhankelijke autoriteiten belasten met het toezicht op de toepassing van de AVG om aldus de vrijheden en grondrechten te beschermen van natuurlijke personen bij de verwerking, en om het vrije verkeer van persoonsgegevens binnen de Unie mogelijk te maken. Deze controleautoriteiten moeten hun bevoegdheden uitoefenen met het oog op een doeltreffende toepassing van het Europees recht inzake de bescherming van gegevens, met inbegrip van de AVG. Het verzekeren van het nuttige effect van het Europese recht is een van de belangrijkste taken van de autoriteiten van de lidstaten volgens het recht van de Europese Unie.⁵
21. Zij moeten de uitoefening van grondrechten inzake de bescherming van persoonsgegevens mogelijk maken. De controleautoriteiten moeten daartoe een actieve rol spelen door middel van opdrachten en bevoegdheden die ze krijgen krachtens de artikels 57 en 58 van de AVG. Zo moet bijvoorbeeld krachtens artikel 57.2 van de AVG elke controleautoriteit het indienen van klachten door een betrokken persoon of door een organisme "*mogelijk maken*". Het is dan ook logisch dat

³ Gepubliceerd op de website van de GBA.

⁴ Verdrag over de werking van de Europese Unie, *OJ C 326, 26.10.2012, p. 47-390*.

⁵ Zie Koen Lenaerts, Piet Van Nuffel, *Europees recht (6de editie)*, Intersentia, 2017, pp 95-100, en meer bepaald over de gegevensbeschermingsautoriteiten, Hielke Hijmans, *The European Union as Guardian of Internet Privacy*, Springer 2016, Hoofdstuk 7.

de behandeling van deze klacht de uitoefening van rechten mogelijk moet maken en moet bijdragen tot een betere controle van de burgers over de eigen persoonsgegevens.

22. Eén en ander is in de nationale wetgeving uitgewerkt in de WOG. Het Marktenhof heeft daarbij benadrukt dat in het Belgisch recht de GBA (en a fortiori de Geschillenkamer) moet worden aangemerkt als een administratieve overheid en niet als een gerechtelijke instantie.
23. Samengevat, het toezicht door de Geschillenkamer is niet primair gericht op het beslechten van geschillen tussen partijen, maar is één van de instrumenten van de GBA om toe te zien op de naleving van de regels inzake gegevensbescherming, in overeenstemming met het bepaalde in de EU Verdragen, de AVG en de WOG.
24. Vermits in voorliggende klacht de klanten en personeelsleden van de verweerder worden onderworpen aan camerabewaking, zijn eveneens van toepassing de Camerawet én de CAO nr. 68.
25. De Geschillenkamer is bevoegd om kennis te nemen niet alleen van de vaststellingen gedaan door de Inspectiedienst omtrent de naleving door de verweerder van de AVG, maar ook van deze aangaande de Camerawet en de CAO nr. 68. Het verslag van het onderzoek uitgevoerd door de Inspectiedienst zet uiteen dat de GBA op grond van artikel 6 van de Camerawet bevoegd is om *"inbreuken op de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van deze wet en van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens ter kennis te brengen van de gerechtelijke autoriteiten en, waar passend, een rechtsvordering in te stellen teneinde deze grondbeginselen te doen naleven."* Nu de CAO nr. 68⁶ en de Camerawet kunnen worden gezien als een wet (in materiële zin) kunnen derhalve nuttige vaststellingen worden verricht door de inspectiedienst van de GBA in het licht van de voormelde wetgeving."
26. De Geschillenkamer voegt hieraan toe dat op grond van artikel 4, § 1 WOG⁷ de Gegevensbeschermingsautoriteit verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van deze wet en

⁶ Collectieve Arbeidsovereenkomst nr. 68, Algemeen verbindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 20 september 1998, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/collective-arbeidsovereenkomst-nr.-68.pdf> en <http://www.cnt-nar.be/CAO-COORD/cao-068.pdf>

⁷ Art. 4. § 1. De Gegevensbeschermingsautoriteit is verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van deze wet en van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens.

Onverminderd de bevoegdheden van de Gemeenschaps- of Gewestregeringen, van de Gemeenschaps- of Gewestparlementen, van het Verenigd College of van de Verenigde Vergadering bedoeld in artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, oefent de Gegevensbeschermingsautoriteit deze opdracht uit op het grondgebied van het hele Koninkrijk, ongeacht welk nationaal recht op de betrokken verwerking van toepassing is.

van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens.

Aldus laat de bevoegdheid van de GBA zoals vastgelegd in artikel 4, §1 WOG niet alleen de Inspectiedienst toe om vaststellingen te doen aangaande de wet van 21 maart 2007 en CAO nr. 68, maar laat deze bepaling ook de Geschillenkamer als orgaan van de GBA toe om met betrekking tot de vaststellingen van de Inspectiedienst over te gaan tot de uitoefening van haar eigen bevoegdheid zoals die haar werd toegekend in de artikelen 92 t.e.m. 108 WOG.

II. Anonimiteit van de klager

27. Niettegenstaande dat de verweerder voorhoudt dat de klacht zonder gevolg had moeten worden verklaard, heeft de Geschillenkamer nadat de klacht ontvankelijk werd verklaard door de Eerstelijnsdienst beslist om het onderzoek van de klacht voort te zetten en het dossier voor onderzoek over te maken aan de Inspectiedienst.
28. De Geschillenkamer heeft kennis genomen van de klacht waarin de klager aangeeft anoniem te willen blijven.
29. Tijdens de procedure voor de Geschillenkamer voert de verweerder aan dat artikel 47 van het Reglement van Interne Orde het volgende voorziet:
"Art. 47
[...]
De identiteit van de klager wordt in beginsel bekendgemaakt.
De identiteit wordt echter niet bekendgemaakt in die gevallen waarin een ernstig risico bestaat dat de bekendmaking van zijn identiteit aan de tegenpartij leidt tot nadelige gevolgen voor de klager. In voorkomend geval wordt de uitdrukkelijke toestemming van de klager om zijn identiteit bekend te maken, vervolgens gevraagd. Indien de klager met de bekendmaking niet instemt, wordt de klacht zonder gevolg gerangschikt."
30. De verweerder merkt evenwel op dat artikel 47 van het Reglement van Interne Orde behoort tot "Onderafdeling A: Procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde (artikel 95 WOG)", doch niet is opgenomen in "Onderafdeling B: Procedure voor beraadslaging ten gronde (artikel 98 WOG)" en meent daaruit te kunnen afleiden dat in de procedure ten gronde, zoals *in casu*, noch in de WOG, noch in het Reglement van Interne Orde zou zijn voorzien dat een partij in de fase ten gronde onbekend kan blijven en dat de griffie in voorkomend geval de conclusies en stukken zal overmaken aan de onbekende klager.

31. Vooreerst licht de Geschillenkamer toe dat artikel 47 van het Reglement van Interne Orde ook van toepassing is tijdens de procedure ten gronde, hetwelk wordt verklaard door het feit dat artikel 98 WOG verwijst naar de toepassing van artikel 95, § 2 WOG⁸. Artikel 98 WOG vereist uitdrukkelijk dat wanneer de Geschillenkamer in toepassing van artikel 95, §1, 1° WOG beslist dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde, de partijen onverwijld per aangetekende zending in kennis worden gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, §2 WOG waarin o.m. uitdrukkelijk is opgenomen dat de betrokken partijen onverwijld per aangetekende zending in kennis dienen te worden gesteld van *de inhoud van de klacht, desgevallend met uitzondering van de stukken waaruit de identiteit van de indiener van de klacht kan worden afgeleid*.
32. De mogelijkheid tot anonieme klachtbehandeling is dus uitdrukkelijk voorzien in artikel 95, §2, 2° WOG, waarnaar zoals hierboven reeds vermeld ook artikel 98 WOG verwijst en geldt ook tijdens de behandeling ten gronde. Een andere wetsuitleg zou meebrengen dat de klager niet effectief zou kunnen worden beschermd tegen de nadelige gevolgen van het indienen van een klacht. Die nadelige gevolgen zijn in de procedure ten gronde immers van gelijke aard als in de eerdere fase van de procedure.
33. Dit betekent dat de WOG zelf reeds bepaalt dat de indiener van een klacht om de anonieme behandeling ervan kan verzoeken. De Geschillenkamer diende aldus het verzoek van de klager tot anonieme behandeling van zijn klacht te overwegen en heeft haar handelswijze daarop afgestemd door te voorzien in de modaliteit waarbij de uitwisseling van de conclusies en stukken tussen beide partijen verloopt via de griffie van de Geschillenkamer.
34. De verweerder gaat verder door te stellen dat de Eerstelijnsdienst, conform artikel 47 van het Reglement van Interne Orde, de klacht zonder gevolg had moeten rangschikken, vermits de klager niet instemt met de bekendmaking van zijn identiteit. Evenmin heeft de Eerstelijnsdienst volgens de verweerder de criteria, opgenomen in artikel 47 van het Reglement van Interne Orde,

⁸ Art. 95. § 1. De geschillenkamer beslist over de opvolging die het geeft aan het dossier en is bevoegd:

1° te beslissen dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde;
 2° een schikking voor te stellen;
 3° de klacht te seponeren;
 4° waarschuwingen te formuleren;
 5° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
 6° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
 7° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
 8° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.
 § 2. In de gevallen vermeld in § 1, 4° tot 6°, stelt zij onverwijld de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis van:
 1° het feit dat een dossier aanhangig is;
 2° de inhoud van de klacht, desgevallend met uitzondering van de stukken waaruit de identiteit van de indiener van de klacht kan worden afgeleid;

3° de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier bij het secretariaat van de geschillenkamer, desgevallend met uitzondering van de stukken waaruit de identiteit van de indiener van de klacht kan worden afgeleid, alsmede van de dagen en de uren waarop die raadpleging mogelijk is.

beoordeeld om de klacht anoniem te kunnen behandelen. De verweerder voert aan dat de Eerstelijnsdienst niet heeft geanalyseerd of er al dan niet sprake was van een "ernstig risico" dat de bekendmaking van de identiteit van de klager aan de verweerder zou leiden tot "nadelige gevolgen" voor de klager.

35. De Geschillenkamer dient vast te stellen dat artikel 47 van het Reglement van Interne Orde voorziet in een toetsing voor die gevallen waarin er een ernstig risico bestaat dat de bekendmaking van de identiteit van de klager leidt tot voor hem nadelige gevolgen. Indien dergelijk risico blijkt aanwezig te zijn, wordt *ambtshalve* zijn identiteit niet bekendgemaakt aan de tegenpartij.
36. Echter, voor de gevallen waarin dergelijk risico niet blijkt te bestaan en de klager *zelf* om anonimiteit verzoekt, gaat artikel 47 van het Reglement van Interne Orde verder door te stellen dat in dergelijk geval om de uitdrukkelijke toestemming van de klager wordt verzocht om zijn identiteit toch bekend te maken aan de tegenpartij. Wanneer blijkt dat de klager hiermee niet instemt, dient bijgevolg overeenkomstig artikel 47 van het Reglement van Interne Orde de klacht zonder gevolg te worden gerangschikt.
37. Niet alleen werd de risico-afweging niet gemaakt, maar werd ook nagelaten de klacht zonder gevolg te rangschikken zodra de klager kenbaar maakte dat hij zijn anonimiteit wenste te behouden. Aldus is de behandeling van de klacht aangetast door een procedureel gebrek. De Geschillenkamer bevestigt hiermee de argumentatie van de verweerder dat de klacht overeenkomstig artikel 47 van het Reglement van Interne Orde zonder gevolg had moeten worden gerangschikt.
38. Om de stelling te ondersteunen dat een klager niet anoniem kan blijven in de procedure voor de Geschillenkamer, haalt de verweerder verder ook nog aan dat niet valt in te zien hoe een onbekende partij overeenkomstig artikel 108 WOG hoger beroep zou kunnen instellen tegen de beslissing van de Geschillenkamer, terwijl de verweerder enkel beroep kan instellen tegen de GBA als partij, maar niet tegen de onbekende klager die dan, zoals de verweerder stelt, verdwijnt als partij.
39. De Geschillenkamer begrijpt uit deze argumentatie van de verweerder dat de verweerder meent dat hij enkel in beroep zou kunnen gaan tegen de GBA, niet tegen de klager vermits deze anoniem is. Dit in tegenstelling tot de klager die beroep zou kunnen instellen tegen zowel de GBA als de verweerder, hetwelk een ongelijke behandeling zou zijn.
40. Dienaangaande licht de Geschillenkamer toe dat indien beroep wordt ingesteld tegen haar beslissing, dit beroep steeds wordt ingesteld met de GBA als verweerder, dit ongeacht of de klager

al dan niet anoniem optrad in de procedure voor de Geschillenkamer. De partij die het initiatief neemt om beroep in te stellen bij het Marktenhof zal dus steeds worden geconfronteerd met de GBA als tegenpartij. De andere partij in de procedure voor de Geschillenkamer treedt niet op in de procedure voor het Marktenhof, behalve indien deze zou beslissen om op te treden als vrijwillig tussenkomende partij (art. 15 - 16 Ger. W. en art. 812 - 813 Ger.W.).

41. De Geschillenkamer stelt vast dat zij werd gevat door de klacht zoals deze ontvankelijk werd verklaard door de Eerstelijnsdienst en dat de behandeling van deze klacht niet plaatsvond overeenkomstig de procedurele vereisten zoals vastgelegd in artikel 47 van het Reglement van Interne Orde.

III. Belang van de klager

42. De verweerder laat gelden dat artikel 17 Ger. W. stelt dat geen rechtsvordering kan worden ingesteld tenzij de eiser een hoedanigheid en een belang heeft. Hij voegt daaraan toe dat in strafzaken de bezorgde burger weliswaar aangifte kan doen, doch om in de procedure enige rol te kunnen spelen, dient een belang en schade te worden aangetoond.

43. Hoewel de verweerder, gelet op de anonimiteit van de klager, niet over enige zekerheid beschikt op dit punt, werpt hij op dat de klager *in casu* allicht geen belang of schade heeft, want de klager is naar hij veronderstelt niet mevrouw Z, wiens gegevens op Facebook werden gepubliceerd, en de financiële veroordeling waar de klager op aandringt komt toe aan de Schatkist (artikel 107 WOG).

44. Aangaande het belang in hoofde van de klager, wijst de Geschillenkamer op het volgende:

Vooreerst benadrukt de Geschillenkamer dat artikel 17 Ger. W. niet rechtstreeks van toepassing is in het kader van de behandeling van een procedure binnen de Gegevensbeschermingsautoriteit, maar desgevallend wel beoordeeld dient te worden in het kader van een beroepsprocedure voor het Marktenhof tegen een van haar beslissingen.

45. Artikel 58 WOG stelt evenwel: "Eenieder kan schriftelijk, gedateerd en ondertekend een klacht of een verzoek indienen bij de Gegevensbeschermingsautoriteit". In overeenstemming met artikel 60, alinea 2 WOG "is een klacht ontvankelijk wanneer zij:

- *opgesteld is in één van de landstalen;*
- *een uiteenzetting van de feiten bevat, alsook de nodige indicaties voor de identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft;*
- *zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit".*

46. De voorbereidende werkzaamheden van de WOG bepalen: "De Gegevensbeschermingsautoriteit kan van eenieder klachten of verzoeken ontvangen; natuurlijke personen maar eveneens rechtspersonen, verenigingen of instellingen die een vermeende inbreuk van de verordening wensen aan te klagen. Een klacht of een verzoek aan de Gegevensbeschermingsautoriteit dient schriftelijk, gedateerd en door de daartoe bevoegde persoon ondertekend te zijn. Een verzoek moet in de brede zin van het woord geïnterpreteerd worden (vraag tot inlichting of toelichting, een verzoek om te bemiddelen, ...)"⁹.
47. De WOG sluit aldus niet uit dat een andere persoon dan de betrokkene of de persoon die door de betrokkene gemachtigd is, zoals bedoeld in artikel 220 van de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*, een klacht kan indienen bij de Autoriteit.
48. Hoewel de AVG de 'klacht' benadert vanuit het standpunt van de betrokkene, door de controleautoriteiten verplichtingen op te leggen wanneer een persoon een klacht indient (zie de artikelen 57, 1., f) en 77 van de AVG), belet de AVG niet dat het nationaal recht andere personen dan de betrokkenen de mogelijkheid geeft om een klacht in te dienen bij de nationale controleautoriteit. De mogelijkheid van een dergelijke aanhangigmaking stemt overigens overeen met de opdrachten die door de AVG aan de controleautoriteiten worden toegekend. In dat opzicht en algemeen genomen, zorgt elke controleautoriteit voor: de monitoring en handhaving van de toepassing van de AVG (artikel 57, 1., a) AVG), en de verrichting van alle andere taken die verband houden met de bescherming van persoonsgegevens (artikel 57, 1., v) AVG).¹⁰
49. De Geschillenkamer oordeelt in dat opzicht dat artikel 58 WOG elke persoon de mogelijkheid geeft om een klacht in te dienen, op voorwaarde dat hij er voldoende belang bij heeft overeenkomstig voormelde bepalingen van de AVG.
50. De voorwaarde is wel dat de klager blijkt geeft van een voldoende belang. Dienaangaande dient de Geschillenkamer vast te stellen dat de klager louter gewag maakt van een publiek belang bestaande uit de bescherming van de privacyrechten van elke burger die met zijn wagen gebruik maakt van de diensten van de carwash zonder dat deze ingelicht werd over het gebruik van de camerabeelden. Hij heeft uitdrukkelijk aangegeven hoe dan ook niet over enig persoonlijk belang te beschikken.

⁹ *Parl. doc.*, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 2016-2017, DOC 54 2648/001, p.40 (opmerking bij artikel 58 van het oorspronkelijke wetsontwerp).

¹⁰ In dezelfde zin: Beslissing ten gronde 30/2020 van 8 juni 2020

51. De klager blijkt zonder meer een publiek belang te na te streven wat niet als afdoende kan worden beschouwd. Het louter nastreven van een publiek belang volstaat immers niet om te doen blijken van een voldoende belang, dit bij gebrek aan enig concreet element dat de klager in verband brengt met de gegevensverwerking door de verweerder. Doordat de klager nalaat het bestaan van een voldoende belang in zijnen hoofde aannemelijk te maken teneinde zijn klacht te laten behandelen door de Gegevensbeschermingsautoriteit, gaat de Geschillenkamer over tot het vaststellen van de non-conformiteit met de procedureregels door de verklaring van ontvankelijkheid van de klacht en de daaropvolgende behandeling van de klacht.
52. Gelet op het feit dat de klager niet aantoont dat de verweerder persoonsgegevens verwerkt die op hem betrekking hebben, noch aantoont dat hij over een belang beschikt dat voldoende concreet is om klacht te kunnen indienen, stelt de Geschillenkamer daarenboven vast dat de klager ook niet over de hoedanigheid beschikte om klacht te kunnen indienen en dat de volledige procedure bijgevolg is aangetast door de afwezigheid niet louter van belang, maar ook van hoedanigheid in hoofde van de klager.

IV. Publicatie van de beslissing

53. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van artikel 100, §1, 1° WOG, voorliggende klacht te **seponeren**.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer